

mimo úřední místo, dostane se mu k dietě příplatku 10 (deseti) Kč. Jak z nadpisu tohoto usnesení, tak i z uvedeného ustanovení jeho plyne zřejmě, že jím založen byl právní nárok státního zaměstnance na příplatek k dietě toliko tehdy, byl-li při služebnících cestě nucen ztráviti noc mimo své úřední působišť.

St-l byl — jak nesporno — pověřen substitučním zastáváním místa okr. hejtmana Dra B. v P., a spočíval proto pojmově i právně služební úkol jeho v tom, aby vykonával dočasně iure substitutionis úřad, k jehož obstarávání byl z vůle služební moci státu povolán onemocnělý okr. hejtman Dr. B. Že by každodenní dojíždění z P., jakožto místa substitute, do N., spadalo do úřední povinnosti substituovaného úřadu, aneb že by bylo zvláště st-li příslušným úřadem uloženo, takže by mohlo býti kvalifikováno za cestu konanou z úředního příkazu a tedy za cestu služební (čl. XXI. dekretu dv. kom. z 21. května 1812, čís. 13.323-1142 sb. p. zák. sv. 38, č. 71), není ze spisů patrno a není také ani st-lem tvrzeno. Pak nebyly však každodenní zajížd'ky st-lovy z místa, kde byl z příkazu služebního povinen zastávati úřad substitučně, do místa jeho původního služebního určení, cestami služebními, a nemůže st-l již z tohoto důvodu uplatňovati nárok na příplatek povolený státním zaměstnancům shora vzpomenutým usnesením ministerské rady.

Jak ukázáno, neprohřešil se žal. úřad na zákonu, když st-li nepřiznal příplatek k dietě za dobu trvání jeho substitučního působení v P., a je proto stížnost, pokud nařiká výrok o úpravě substitučních poplatků proto, že příplatek ten povolen nebyl, bezdůvodná.

Než soud nemohl dáti stížnosti za pravdu ani pokud vytýká rozhodnutí vadnost proto, že neobsahuje výroku o t. zv. kilometrovém za zmíněné cesty z P. do N.

Je sice pravda, že nař. rozhodnutí nevyčerpalo plně petit strany, uplatňovaný v průběhu řízení správního, a že se o něm nevyslovalo judikátně, čímž porušilo základní zásady řízení správní ovládající. Soud však neshledal, že by opomenutí toto bylo vzhledem na předpis §§ 2 a 6 zák. o ss vadou podstatnou, když st-li — jak bylo shora dovozeno — náleží z titulu substitute právem toliko náhrada cestovného za cesty do místa substitute a zpět, jakož i stravné za dobu, po kterou substitute trvala, a nepřiznáním kilometrového za cesty z P. do N., které nebyly konány z úředního příkazu, do jeho práv vsaženo býti nemohlo.

Ze všeho, co předesláno, vysvítá, že jest stížnost bezdůvodná, pročež musila býti zamítnuta.

Č. 4985.

Státní úředníci. — Řízení před n s s e m: K výkladu § 3 lit. f) zák. o ss.

(Nález ze dne 6. října 1925 č. 4622).

Věc: Josef K. ve V. proti ministerstvu zemědělství o zařazení do skupiny »C« státních úředníků.

Výrok: Stížnost se odmítá jako nepřípustná.

Důvody: St-l, absolvovav nižší reálku a vyšší lesnický ústav v Zákupích a prodělav od r. 1914 lesnickou praxi na některých velkostat-

cích, byl dekretem min. zeměd. z 5. června 1921 jmenován provisorním lesním asistentem ve stavu leso-technického personálu na Slovensku. Dalším dekretem min. zeměd. z 19. srpna 1924 jmenován byl st-I »definitivním lesním asistentem v X. hodn. třídě skupiny C státních úředníků ve stavu lesnicko-technického personálu státní lesní služby dohlédací na Slovensku.« Pro další časový a platový postup započtena byla st-li tímž dekretem »ke dni jmenování definitivním lesním asistentem« podle § 50, odst. 3 a § 51, posl. odst. služ. pragm. určitá služební doba.

Stížnost brojí jen proti oné části jmenovacího dekretu, která se týká zařazení st-lova do X. hodn. tř. skupiny C státních úředníků, a namítá, že jmenovací akt jest oddělen od zařazení do skupiny C, ježto dekret neužívá vazby »definitivní lesní asistent skupiny C«, nýbrž jmenování »definitivním lesním asistentem« myšleno jest zcela bez bližšího určení skupiny. St-I dovozuje, že určení skupiny C ve jmenovací větě nelze vztahovati na jmenování, nýbrž že skupina C jest jen »zařazením úředníka lesního asistenta.«

Nss nemohl námitce této přiznati důvodnost.

Z textu jmenovacího dekretu jest naopak zřejmo, že jmenováním st-le lesním asistentem v X. hodn. tř. skupiny C státních úředníků jest služební místo, na něž st-I byl jmenován, individualisováno jako místo lesního asistenta skupiny C, a že toto individualisování místa jest podstatnou součástíku jmenovacího aktu samého.

Pro opačný názor, že onen sporný pasus týkající se skupiny C jest jen zařazením úředníka jinak již jmenovaného, nelze ničeho dovoditi ani z té okolnosti, že v dalším kontextu jmenovacího dekretu se neužívá slov »ke dni jmenování definitivním lesním asistentem ve skupině C« nebo že žal. úřad na místo rčení: »Pro další časový a platový postup započítává se Vám ke dni jmenování definitivním lesním asistentem...« nepoužívá prostě obratu: »ke dni jmenování,« ježto opětného poukazu na skupinu jednou již určenou nebylo potřebí.

Jestliže pak určení skupiny jest podle obsahu dekretu jmenovacího součástíku jmenovacího aktu, pak ovšem směřuje stížnost proti jmenování úředníka státního a jest proto stížnost tato dle § 3 lit. f) zák. o ss nepřípustnou.

Č. 4986.

Policejní právo trestní: * Kancelář ministerského úředníka a chodba v budově ministerstva není podle své povahy a svého určení veřejným shromaždištěm ve smyslu § 11 cís. nařízení z 20. dubna 1854 č. 96 ř. z.; mohla by se jím státi jen za určitých okolností.

(Nález ze dne 6. října 1925 č. 18.400).

Věc: Otakar P. v Praze proti ministerstvu vnitra o trestní nález.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Nař. rozhodnutím byl st-I pořadem instancí odsouzen pro přestupek § 11 cís. nař. z 20. dubna 1854 č. 96 ř. z. k pokutě 100 K, protože z výpovědí svědků a samotného obsahu odvolání jde na jevo, že obviněný křikem a urážlivým chováním proti úředníku způsobil veřejné pohoršení.